TIMMERTÅGET

KARLSTADS MODELLJÄRNVÄGSKLUBB

Årgång 27 *Nummer 70 (2-2004)* *oktober 2004*

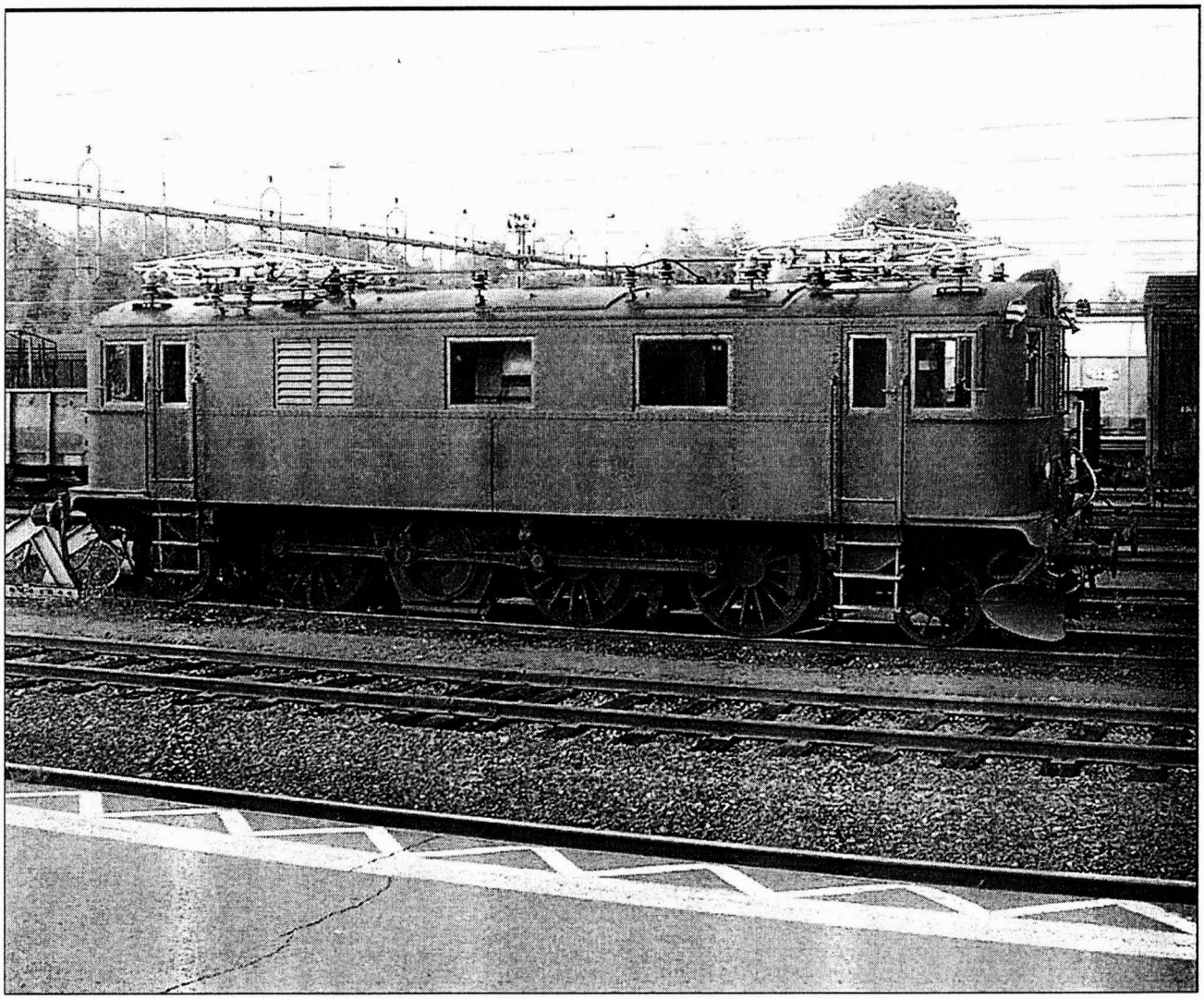

Foto: David Sohlberg

SJ Du2 349 på spår "halv sju" i Kil på eftermiddagen den 14 oktober 2004. Den 22 november 1934 levererades loket som Dg 349 till SJ, och om några veckor fyller alltså loket 70 år!

VÄRMLANDSTÅG

KMJ

KARLSTAD - MALMÅ JÄRNVÄG

TIMMERTÅGET

Timmertåget informerar om verksamheten inom Karlstads Modelljärnvägsklubb och Värmlandståg.

Utgivare Styrelsen för KMJ / Värmlandståg

Redaktör David Sohlberg, 070 - 452 63 17

Adress Timmertåget
c/o David Sohlberg
Västerlånggatan 23 D
662 30 ÅMÅL

E-post david.sohlberg@telia.com

Bidrag Redaktionen tar helst emot data- eller maskinskrivna bidrag.

Bildbidrag Skicka med en lapp där du anger var och när bilden är tagen. Ange också vem/ vilka/vad som är med på bilden.

Redaktionen tar helst emot vanliga papperskopior.

Värmlandståg / KMJ
Rallaregatan 6
665 32 KIL
PG 96 97 08-7

Tänk på att bidrag till nästa nummer skall vara redaktionen tillhanda i god tid innan manusstopp.

Redaktionens ruta

– Du läser just nu i Timmertåget nummer 70!

I detta nummer finns det bland annat en kallelse till höstmötet, första delen av en reseskildring av KMJs vårresa till Finland och Estland, svaren på Pers frågor i förra numret samt en kort men uppdaterad version av kalendern. Längst bak finns den andra bilden i serien "Värmländska järnvägsögonblick".

Inbjudan till årets julbordsresa kommer dock separat senare. Vid redigeringen var tyvärr inget mer känt för redaktionen än själva datumet.

Eftersom det här numret egentligen skulle kommit ut i juni skulle den här inledningen avslutats med "Trevlig sommar!", men med tanke på vilken månad det är när det här numret kommer ut så är väl kanske "Trevlig vinter!" eller möjligen till och med "God jul!" bättre?

Så får det bli! God jul på er.

Redaktören

Innehåll

Kallelse till ordniarie höstmöte .....Vagn 3

KMJ vårresa till Finland och Estland .Vagn 4

Svaren på Pers frågor i förra numret .Vagn 6

Kalendern .....Vagn 7

Slutsignalen .....Vagn 8

KALLELSE

Härmed kallas du till
Karlstad Modelljärnvägsklubb /
Värmlandstågs ordinarie
höstmöte 2004!

Tid: fredag 19/11 kl. 18.00

Plats: Implementa (fd. Intentia),
Expositionshuset, Hamntorget,
Karlstad

Dagordning enligt stadgarna
(paragraferna 1-6 och 13-24)

Kaffe serveras! VÄLKOMNA!

KMJ Vårresa till Finland - Estland, del 1 av 2

Starten för KMJ vårresa var för min del på Karlstad C för Linx X2 till Stockholm tillsammans med Svante Forsaeus. Stopp redan i Skattkärr några minuter och så mötte vi ett banverksfordon som nog hade inspekterat linjen. Vidare mot Kristinehamn men cirka en kilometer före så hörde/såg vi skrapet av ett träd som slickade fönstren. Det var som om man var kvar på Korsika där man verkligen fick se upp för slickande träd om man hängde ut genom fönstret. Tyst blev det så vi förstod att strömmen försvann, men tåget gled vidare och bromsade in på spår 1 i Kristinehamn. Där blev allt tyst, inte minst från högtalarna men de fungerade nog inte heller utan ström? Den ombordansvarige kunde ses dra sig undan i omgivningen pratande i sin mobiltelefon. En sväng tog han in på Bx men Mossberg kanske inte var i tjänst. Jag såg inte att han drog iväg mot Yngström på TÅGAB-kontoret vilket kanske annars också skulle varit en god assistans! Så småningom gick han igenom tåget och meddelade att tågsättet var skadat och att bussar var beställda. Vår ankomst till Kristinehamn hade blivit framåt 13.15 och nu närmade sig klockan 13.45. Färjan till Tallin skulle avgå från Stockholm Frihamn kl. 17.00 så nu började det bli lite kärvt. Vi försökte fråga ombordansvarige men han hänvisade bara till restidsgarantin utan något konkret om hur vi skulle ta oss vidare. Vi gick till taxistationen och lyckades till slut tala med en som satt där inne men han sa att det var 30 minuters väntetid på att överhuvud få en taxi och restiden..... Nu hade Svante gett upp och bara undrade över hur vi kunde rädda hem så mycket utlagda pengar som möjligt. Den väl fungerande reseledningen i Stockholm (= Göran B) hade dock andra tankar så han slog snabbt fram på datorn hur man skulle komma ikapp till Tallin. Båt till Åbo på kvällen, såväl Silja Line som Viking gick strax efter 20.00 dock var hyttplatserna slut på båda. Så tåg till Helsingfors och båt över till Tallin. Snabbåten vid lunch var fullsatt men en vanlig färja (Rosella) skulle gå och hade plats som Göran bokade. Nu var det bara att komma iväg från Kristinehamn...

Ännu mer krångel

Kallt var det. Det gick inte att vanka omkring på perrongen i kylan. Nu hade mötande Linx-tåg som skulle till Oslo också inkommit till spår 3 och det tog sig inte vidare. Sedan tidigare stod lokförare Engdahl med tågmästare och två Y1 som ersättning för Regina på spår 2 utan att komma iväg. Inte kan man lita på att komma fram med tåg sa han. 'Jag skulle åkt minst 4 timmar tidigare om jag haft en tid att passa'. Jovisst kan man säga. Ett rykte hade sagt att man skulle vända inkommande Linxtåget till Stockholm då det ändå inte kom vidare. Men efter en koll ombord så skulle alla som satt där vidare till Oslo. Tågsättet skulle gå tillbaka som nästa Linx-tåg det som gick Oslo - Stockholm drygt en timme efter oss enligt tidtabell. Nu var det alltså ett gäng Oslo-resenärer som också väntade på buss. Vi satte oss på tåget och köpte oss en smörgås. Elen fungerade ju inte men smörgås gick att få. Så plötsligt börja det surra lite i ventilationen igen och ombordansvarige kunde tala i högtalaren och säga att vi kanske kunde ta oss iväg i alla fall, för lokföraren (en norrman) hade lyckats få igång tågsättet. Snart kom nästa meddelande om att man nog måste besiktiga tågsättet innan man fick köra med det följd av meddelandet att nu var dessutom linjen mellan Hallsberg och Kristinehamn bruten så vi fick nog invänta buss i alla fall. Det var det sista vi hörde av den ombordansvarige!!

Lösningen!

Tiden gick och närmade sig nu 15.00. Jag gick ut en sväng och nu stod två bussar utanför stationen. En var det några som frågade chauffören något om men ingen gick ombord. Den andra satt det ett fåtal resenärer i och den började sakta köra framåt när en yngling intill mig rusade fram och knackade på dörren efter ett par meter. Bussen stannade och chauffören öppnade dörren. -Vart ska du? frågade ynglingen. -Till Stockholm, sa chauffören. -Va! Sa jag, det sitter ju ett helt tågsätt full av folk som ska till Stockholm! Jag gick ut och frågade de som stod i närheten sa chauffören och jag fick ihop dessa (ca 15 - 20 personer som visst trotsat kylan och stod kvar ute, däribland två barn i 10-årsåldern som reste på egen hand men som tydligen inte hade några problem att klara sådana situationer!) Nu dök även lokföraren upp och fattade situationen. Jag rusade dock efter Svante för jag insåg att denna buss bara skulle kunna ta uppåt hälften som skulle till Stockholm. På vägen tillbaka mötte jag även en av mötande Linxtågs ombordpersonal och snabbt

förklarade att Stockholmsbussen hade ju nästan rest med ett fåtal passagerare om inte en yngling hejdat den. Först förvånat ansiktsuttryck och sen kom det ett '-djä...r' och så rusade hon iväg. Vi gick ombord på bussen och fler kom nu efterhand från tåget efter att lokföraren hade börjat hämta ut folk. Han kom också in och räknade efter hur många platser som var kvar för att fylla så mycket som möjligt. Nu hade även ombordansvarige 'återuppstått' utanför bussen och stod nu och dirigerade passagerare. Snart var bussen full och vi åkte cirka 15 minuter efter första avgång.

Äntligen ombord!

Till Stockholm Cityterminalen cirka 18.30. Vi for vidare med linje 1 till Gärdet och gick förbi Värtan station till Siljaterminalen. Vi skulle ha biljett till Åbo men försäljaren sa att till kryssning måste man ha hytt och det var fullt. Men vi skulle ju inte kryssa utan åka enkel väg och då gick det bra. Vi hade inte så bråttom ombord i trängseln och fann väl ombord att denna båt hade inga som helst sittplatser förutom i kafeteria och bar. Restplatser på hytter kunde man få kölapp till kom vi på men de tre platser som fanns att ett oräkneligt antal på kö innan vi kom fram till den luckan och fick ett nummer. Vi gick till Cafeterian och köpte strömming till middag nu framåt 21.00 och fann - med viss möda och ett halvhjärtat tillstånd från en man som redan satt vid bordet - ett par lediga platser. Mannen och hans som lyckades dock få plats vid bordet intill lite senare. En dam i 35-40-årsåldern som talade tydlig Finlandssvenska kom och frågade om hon fick sitta vid den lediga platsen. Det visade sig att hon också saknade hyttplats, i likhet med mannen och hans son f.ö.!! Jo, hon hade forskat lite vart det över huvud taget gick att sova och letade upp en artikel i en finsk tidning med rekommendationer på restauranger i Tallin. Efter ett tag sa hon 'Ska ni inte sopa?' Öh, va städa..... 'Man måste ju sopa för att kunna sova i natt utan hytt'. Nu fattade vi Finlandssvenskan (som det väl formellt inte var utan en finländska som lärt sig svenska då hon bott i Sverige några år). Jag hade köpt en öl men hon ville ha vin. 'Vi går till taxfreen och köper en flaska'. Jaha, i denna totalt vansinniga situation på en Finlandsbåt till Åbo utan hyttplats och utan vettig sittplats över huvud taget när vi egentligen hade en bokad och betald bekväm 2-bäddshytt nu på väg mot Tallin, så var man med på vad som helst. Till taxfreen, inköp av en flaska Raimat (spanskt vin), jag gick till cafeterian och hämtade ett par plastmuggar och så flyttade vi oss till baren intill en vägg som skymde sikten mot bardisken. Finländskan som var utrustad med universalkniv (inga flygvisitationer på båt) med korkskruv öppnade flaskan under bordet och ja, Svante smakade väl en centiliter men i övrigt delade jag och finländskan på flaskan. Framåt 12.00 blev det rätt lugnt i baren efter att karioken var klar och folk förvann till disko och annat. Det gick då att lägga sig på barsofforna och med vinets hjälp sov jag nog lite av och till tills klockan var framåt 4.00 då tydligen diskot var slut och den skränande och rökande mobben kom tillbaka till barområdet. Nu huvudvärk och inte orkade jag sova något mer. Svante utan vin hade desto svårare att somna men lyckades i alla fall sova någon timme framåt morgonen till skillnad mot mig. Fram till Åbo, ut mot hamnstationen. Tåget kom in och en trevlig konduktör hälsade oss välkomna ochmeddelade att biljett kunde man köpa på tåget. Expresståg mot Helsingfors med huvudvärk och försök till mera sömn i det bekväma tåget men förutom slyna ögon blev det inte så mycket. Mådde inget bra vid ankomst Helsingfors central. Hade sambandskontroll med Göran B längs Mannerhemsvägen och så längst ut i hamnen fann vi Rosella där vi hade bokad biljett till och med. Lite bättre båt, i alla fall en sittsalong men rätt full men så trots all trögtänkthet kom vi på att fråga efter en daghytt. Jodå, för 11 Euro fick vi en tvåbäddshytt på botten av båten. 2 timmars vila vilket var det absolut bästa vi kunde göra. Efter det upp i den båtens cafeteria och äta en smörgås medan Göran och Nisse ringde från Tallins hamn och sa att nu såg de oss, det vill säga vår båt.

Vi anlände så kl 15.30 till Tallin i nu i alla fall skapligt skick och nu börjar historien om vad denna artikel egentligen skulle handla om nämligen tågresande i Tallin. Detta i nästa nummer.

Per Krogh

Svaren på frågorna i förra Timmertåget

Förra Timmertåget hade ju som 'utfyllnad' en märklig frågesport med Göteborgsanknytning. Några har i alla fall besvara något och som utlovades i förra Timmertåget kommer här de rätta svaren.

Orange linje har blivit häftig. Sightseeing runt hela stan med en stor del av nätet och med alla nya sträckor med. Den går faktiskt mellan nästan samma ändhållplatser som när jag bodde där 1977 men något längre ut på Hisingen och en kraftigt mycket längre väg emellan. Den östra ändhållplatsen är densamma som då. Den är idag förknippad med en känd KMJ:are.
Fråga 1: Vilken KMJ:are förknippas denna spårvagnsdestination med?
Svar 1: Här har det mest gissats på familjen Andersson med där finns inga kända kopplingar hit. Någon person i KMJ som heter Kortedala finns heller inte enligt medlemsförteckningen, även om hållplatsen som avses heter just Kortedala. Nej, rätt svar är ju Fredrik Bergman som numera bor här när han inte reparerar Reginor nere i motorvagnshallen.

De flesta linjerna samsas ju på samma spår som andra linjer på större delen av sträckorna. Just denna oranga har dock en enda hållplats där den är enda linje på just den sträckan.
Fråga 2: Vilken hållplats är orange linje ensam om?
Svar 2: Här blev det en felkonstruerad fråga. Dels så kan man ju säga att just Kortedala är sig själv just där för Aprilgatan ligger vid en egen liten slinga. Så missade jag också att lila på spårvägskartan inte var en spårvagn utan en 'stomlinje' med spårvagnsnummer 16 men som , trots att den delvis går på spårvagnstrasé, är en busslinje. Nordstaden är då ett tänkbart svar. Mitt rätta svar var annars Prinsgatan.

Hållplatsen har namn efter en gata. Dock inte denna av Göteborgs huvudgator som spårvagnslinjen går på. Denna gata kan man associera till pengar och 1700-tal.
Fråga 3: Vad heter den gata i Göteborg på vilken ovan nämnda hållplats ligger?
Svar 3: Pengar är en 50-lapp och då levde där avporträtterade Linné så gatan är alltså Linnégatan.

Invid denna hållplats bodde en tidigare bekant till mig för länge sedan. Tyvärr omkom kan senare på ett i och för sig ståndsmässigt sätt vad gäller Göteborg.
Fråga 4: Hur avled denne förre Göteborgsbo, född i Gumhöjden utanför Hagfors? Detta var en så omöjlig fråga så jag gav alternativ!! A - Han drunknade i Göta Älv. B - Han blev påkörd av en spårvagn på Avenyn. C - Som anställd på Torslandaverken fick han en splitter ny Volvo 244 över sig.
Svar 4: Han drunknade tyvärr i Göta Älv så småningom

Vid samma hållplats kan man lämpligen byta till linje 85 som har samma sträckning uppför Fjällgatan som i alla tider. Där uppe i Masthugget bodde senare samma bekanting och därifrån kan man med fördel gå in mot Slottskogen och titta på utsikten över staden i höstkvällens stadsljus under de stora susande mörka träden. Det gör jag gärna om under Göteborgsbesöket. Tar vi sedan samma buss ned igen och åker denna gång till den gamla ändhållplatsen i centrum men ändå är en liten lugn plats med lite vatten och utsikt mot några av Göteborgs käönda hus som Börshuset.
Fråga 5: Vad heter linje 85 gamla ändhållplats som bussen nu fortsätter förbi?
Svar 5: Lilla Torget heter den hållplatsen och nog ser man väl börshuset vid Gustav Adolfs torg lite snett över vallgraven.

Om vi nu inte går av vid denna hållplats utan åker vidare till dagens ändhållplats kommer man till en stadsdel i Göteborg som enligt historien orsakat mycket problem på motorvägen E6 från norr när norrmän läst skylten med stadsdelens namn följd av avståndsuppgift.
Fråga 6: Vilken är linje 85 nya ändhållplats?
Svar 6: Backa (Förlåt Ronny för historien!)

Åter till den gamla ändhållplatsen nere i centrum. Förbi den går också några spårvagnslinjer men de har ej längre hållplats vid platsen. Det var en gammal omläggning på 70-talet som berörde såväl denna som en känd plats i närheten med nästan samma namn och som numera har spårvagn inkl hållplats med samma namn. Denna hållplats har också samma namn som ett tidigare radioprogram på 80-talet. Detta program gick söndagskvällar och hade som programledare en av 70-talets vänstertids mest kända programledare, och ungdomsredaktionen i Göteborg som denna

programledare då tillhörde, var mest vänster av allihop. Denne programledare har nu bytt till att vara ordförande i en idrottsklubb i Göteborg som just i år blev svenska mästare.

Fråga 7: I vilken idrott blev den klubb svenska mästare där denne förre radioman nu är ordförande? Vi kanske ska ta alternativ igen. Lite fler nu. A - Fotboll, B - Ishockey, C - Hästhoppning, D - Speedway, E - Cykel, F - Handboll

Svar 7: Det kommer flera nya svenska mästarlag från Göteborg detta år och ett av de mindre kända är nog Speedwaylaget Kaparna som nu har Tommy Rander som sin ordförande.

De var för övrigt minst tre i denna nämnda ungdomsredaktion som jag kommer ihåg. En var också musiker och arrangerar nu Brännö Visfestival dit biljetter kan köpas i Brännö Handel eller på gamla Pustervik, också känt sedan min Göteborgstid. Den tredje kan man nu se på måndagskvällarna i TV, men det är ingen som tänker på att han är med utan det är HENNE som alla har koll på.

Fråga 8: Vad heter hon som kamperar ihop med den tredje av de gamla radioprogramledarna på måndagar?

Svar 8: Han med Brännö är Lars Aldman och han som är i TV är Tomas Tengby och nog vet väll alla att det är Tina som lagar mat på måndagskvällarna i SVT medan Tomas tittar på (henne eller maten?)

Per K, div. mer eller mindre märkliga medlemsaktiviteter

Kalendern

Redaktör: Per Krogh, 054-85 47 36

November

19 (F) - KMJ höstmöte (se även kallelsen på vagn 3!)

20 (L) - KMJ trivselkväll (värd ännu ej utsedd, preliminärt Martin Forsaeus)

22 (Ti) - Du2 349 når en ålder av 70 år! Den 22 november 1934 levererades loket som Dg 349 till SJ.

December

4 (L) - KMJ julbord

11 (L) - Hjulmarknaden och trivselkväll hos Göran Baeckström

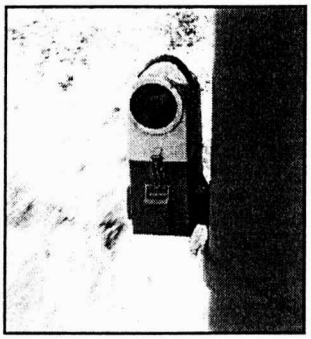

Slutsignalen

”Värmländska järnvägsögonblick”, del 2

Foto: David Sohlberg

”Värmländska järnvägsögonblick” visar den här gången hur det såg ut i Kristinehamn klockan 08.23 den 8 juni i år. På spår ett till vänster står X53 3286 som ska rulla mot Karlstad som länståg 8979 klockan 09.17, och till på spår två till höger står X53 3284 som just ankommit från Charlottenberg som länståg 8904 och som om någon minut ska köras till lokstallet. Tågvärden som jobbade på länståg 8904 har nu en drygt 50 minuter lång rast innan det är dags att återvända västerut med länståg 8979. Så smångingom ska 3284 köras upp från lokstallet hit till stationen igen för att klockan 13.33 avgå mot Charlottenberg som länståg 8917, men det är en annan historia.